

Historia powstania Samodzielnego Batalionu Kobiecego im. Emilii Plater

1 Samodzielny Batalion Kobiecy im. Emilii Plater został sformowany w Siedlcach na terenie ZSRR 3 czerwca 1943 roku w składzie **I Dywizji Piechoty im. T. Kościuszki**.

31 września 1943r. batalion tworzyło 740 szeregowych, podoficerów i oficerów.

Po okresie organizacyjnym, od września 1943 roku w skład batalionu wchodziły: szkoła podoficerska, kompanie: 1 i 2 fizylierek, 1 i 2 strzeleckie oraz rusznice panc. i ckm, plutony: moździerzy, zwiadu, łączności, sanitarny, saperów i gospodarczy.

1 września 1943r. z batalionu wyłączona została 1 kompania fizylierek, która wyruszyła wraz z I Dywizją Piechoty na front. W czasie bitwy pod Lenino pełniła służbę wartowniczą przy sztabie dywizji. Jedną drużynę przydzielono do plutonu sanitarnego, 2 do wynoszenia rannych z pola walki, udzielania pierwszej pomocy oraz eskortowania jeńców.

Kampania strzelców 5 grudnia 1943 roku przydzielona została II Dywizji Piechoty.

9 stycznia 1944 roku, w związku z przegrupowaniem jednostek polskich, batalion przerzucono do wsi Łuczynka na Smoleńszczyźnie, w marcu do m. Żeleźniak pod Trojanowem (obwód żytomierski), w maju do Kiwerc, w lipcu batalion wkroczył na ziemie polskie.

Od 17 września 1944r. pełnił służbę wartowniczą w jednostkach tyłowych armii. Od 12 października 1944r. służbę garnizonową na Pradze, a po wyzwoleniu Warszawy objął posterunki w całej Warszawie.

21 marca 1945 r. batalion podporządkowano Sztabowi Generalnemu Wojska Polskiego i podzielono na komisariaty wojskowe, które rozmieszczone zostały w poszczególnych dzielnicach Warszawy.

Batalion został rozformowany na mocy rozkazu Naczelnego Dowódcy Wojska Polskiego z 15 maja 1945 roku.

Część Żołnierzy I Samodzielnego Batalionu Kobiecego osiedlono w zachodniej Polsce - na Ziemiach Odzyskanych tworząc osiedle **Platerowo** noszące później nazwę Żalipie Dolne a od 1962 roku Platerówka.

Nazwa Platerówki z 1945 roku

plateranki w drodze z frontu na Ziemię Odzyskane.

I Zlot „platerówek” - 1972 rok.

WOJSKO POLSKIE
SZCZEGÓLNE DOWÓDZTWO

Aneks nr.5

M. p., dnia 3-go czerwca 1945

Rozkaz osiedleńczy Nr. 111

OFICEROWIE, PODOFICEROWIE I ŻOŁNIERZE!

Sprawiedliwości dziejowej stało się zadość! Odrzyskaliśmy odwieczną polską ziemię nad Odrą i Nisą, odrzyskaliśmy wielki, szeroki dostęp do morza. Dziś stoi przed nami planie utrwalenia owoców zwycięstwa, odnowienia i umocnienia polskości na tych ziemiach, zaludnienia ich i zagospodarowania.

Bogate i urodzajne ziemie zachodnie staną się źródłem dobrobytu dla całego kraju. Miliony Polaków znajdą tam pracę i chleb, stworzą dla siebie dostatnie i spokojne warunki życia.

Odrzyskaliśmy te ziemie dzięki słusznej i mądrej polityce władz demokratycznych państwa, Krajowej Rady Narodowej i Rządu Tymczasowego, dzięki sojuszowi ze Związkiem Radzieckim i braterstwu broni z Armią Czerwoną, dzięki wkładowi krwi Żołnierza Polskiego.

Rozumiejąc i oceniając wkład męstwa i wysiłku żołnierza w dzieło wolności i wielkości Polski, Rząd Rzeczypospolitej, spełniając swe przyrzeczenia, przyznaje prawo pierwszeństwa żołnierzom i ich rodzinom w obejmowaniu ziemi na Zachodzie. Każda rodzina żołnierzy Wojska Polskiego ma zapewnione otrzymanie działki 10-hektarowej.

Wśród milionów rodzin polskich, które w najbliższych miesiącach zaludnią ziemie zachodnie, na pierwszych miejscach znajdują się rodziny żołnierzy polskich.

Zwyciężyliśmy w boju z wrogiem, zwyciężymy w pracy nad odbudową!

W szerokim pasie nad granicą zachodnią, na przydzielonych specjalnie ziemiach dla rodzin wojskowych, powstaną osiedla, promieniujące siłą i mocnym duchem narodowym. Powstaną gospodarstwa, które w zahartowanych i pracowitych rękach polskich staną się źródłem dostatku i kultury. Gospodarstwa te trzeba szybko obejmować w posiadanie, aby już w tym roku zebrać z nich plony, aby już w tym roku tętniło w nich życie polskie.

Niebawem rozpocznie się akcja dobrowolnego przesiedlania rodzin wojskowych.

W celu koordynowania i kierowania osadnictwem wojskowym w pasie zachodniej granicy Państwa Polskiego, mianuję:

1. Generalnym Inspektorem osadnictwa wojskowego na ziemiach odrzyskanych — gen. Broni Świerczewskiego Karola, dowódcę 2-giej Armii.
2. Zastępcą generalnego inspektora osadnictwa wojskowego — płk. Jaroszewicza Piotra.

K. 1845. — Wydruk 643 egz.
Druk. Szt. Gł. W. P.

Korespondencja w dalszym ciągu
do dotychczasowej